

Bruxelles, 30.4.2019
COM(2019) 213 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

privind aplicarea și reexaminarea Directivei 2014/59/UE (Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare) și a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 (Regulamentul privind mecanismul unic de rezoluție)

I. INTRODUCERE

Cadrul de reglementare al uniunii în domeniul serviciilor financiare s-a dezvoltat în mod substanțial, ca urmare a crizei financiare. Au fost adoptate mai multe acte legislative pentru a introduce norme în domenii care nu fuseseră reglementate anterior și pentru a revizui legislația existentă. Obiectivul general a fost acela de a aborda preocupările și punctele slabe care au apărut în timpul crizei financiare și de a reduce riscul reapariției crizelor (sistemice).

În acest context, în 2014 a fost introdus un cadru juridic minim armonizat la nivelul UE aplicabil în cazul crizelor bancare¹, concretizat în Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare („BRRD”)². Regulamentul privind mecanismul unic de rezoluție („RMUR”) completează acest cadru armonizat³. Aceste acte legislative oferă instrumente eficace pentru aplicarea procedurii de rezoluție în cazul băncilor care „sunt în curs de a intra în dificultate sau sunt susceptibile de a intra în dificultate”. În timp ce BRRD trebuia transpusă de fiecare stat membru al UE în legislația sa națională, RMUR este un regulament direct aplicabil care centralizează anumite funcții și decizii de rezoluție vizând uniunea bancară. Prin urmare, ambele instrumente stabilesc în comun cadrul de rezoluție al UE.

BRRD și RMUR au instituit principiul potrivit căruia, atunci când o bancă este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate, autoritatea de rezoluție poate concluziona că există un interes public care justifică declanșarea procedurii de rezoluție în cazul respectivei bănci, mai degrabă decât aplicarea procedurilor de insolvență în conformitate cu legislația națională. Un astfel de interes public s-ar putea datora, de exemplu, faptului că banca asigură funcții considerate critice pentru economie, care nu pot fi întrerupte fără a produce efecte negative asupra stabilității financiare. În cazul în care nu există un interes public pentru utilizarea procedurii de rezoluție, banca trebuie să facă obiectul procedurii de lichidare, după aplicarea normelor de insolvență în conformitate cu legislația națională.

Ca regulă generală, o bancă trebuie declarată în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate atunci când necesită sprijin financiar public extraordinar pentru a-și menține viabilitatea, lichiditatea sau solvabilitatea, banca putând primi sprijin public fără declanșarea acestei proceduri numai în situații excepționale. Aceste situații excepționale includ recapitalizarea preventivă, precum și garanțiile de stat în sprijinul facilităților de lichiditate oferite de băncile centrale și garanțiile de stat pentru pasivele nou-emise⁴.

Cadrul garantează că acționarii și creditorii își asumă în mod efectiv pierderile și instituie o serie de instrumente de rezoluție pentru ca autoritățile să gestioneze situația

---

¹ BRRD și RMUR se aplică instituțiilor de credit, firmelor de investiții și altor categorii de entități financiare prevăzute la articolul 1 din BRRD și la articolul 2 din RMUR. Cu toate acestea, pentru concizie, în prezentul raport este utilizat termenul generic „bancă” pentru a desemna toate entitățile care intră sub incidența acestor acte legislative.

² Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

³ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție (JO L 225, 30.7.2014, p. 1).

⁴ Articolul 32 alineatul (4) litera (d) din BRRD.

băncilor aflate în rezoluție. În funcție de specificul fiecărei situații, autoritățile pot decide să utilizeze instrumentul de vânzare a activității, să creeze o bancă-punte sau un vehicul de gestionare a activelor și să realizeze o recapitalizare internă⁵.

Cadrul prevede, de asemenea, norme privind acordarea de sprijin financiar public extern pentru băncile aflate în rezoluție. Pentru a reduce riscul unor măsuri de recapitalizare internă finanțate de contribuabili, este necesară crearea unor mecanisme naționale de finanțare a rezoluției și a Fondului unic de rezoluție (FUR) – finanțat de toate băncile de pe piață - care reprezintă principala sursă de sprijin financiar extern pentru băncile aflate în rezoluție.

În plus, RMUR înființează Comitetul Unic de Rezoluție (SRB), care are sarcina de a pregăti și de a realiza rezoluția băncilor stabilite în statele membre care participă la uniunea bancară, precum și de a gestiona FUR⁶.

Articolul 129 din BRRD și articolul 94 din RMUR impun Comisiei să reexamineze punerea în aplicare a cadrului de rezoluție și să înainteze un raport Parlamentului European și Consiliului. Rapoartele privind punerea în aplicare a acestor instrumente juridice trebuiau prezentate până în iunie și, respectiv, decembrie 2018. Având în vedere legăturile strânse dintre aceste instrumente, este oportun ca acestea să fie reexamineate împreună. În plus, pentru a realiza reexaminarea, a fost necesar să se aștepte adoptarea pachetului bancar (descriș mai în detaliu în continuare), care a modificat unele elemente importante ale cadrului de rezoluție și, în special, normele privind cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile sau MREL.

II. PREZENTARE GENERALĂ A SITUAȚIEI ACTUALE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE PUNEREA ÎN APLICARE ȘI FINALIZAREA CADRULUI DE REZOLUȚIE

A. Stadiul actual al transunerii BRRD

Termenul limită de transpunere a BRRD a fost 31 decembrie 2014. Numai două dintre statele membre au notificat transpunerea completă a BRRD în acest termen; prin urmare, au fost inițiate proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor pentru necomunicarea măsurilor naționale împotriva celorlalte state membre.

Până în prezent, toate statele membre au notificat transpunerea completă. Comisia a verificat dacă BRRD este transpusă pe deplin în toate statele membre și a închis respectivele proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor pentru necomunicarea măsurilor naționale.

Comisia verifică în prezent corectitudinea măsurilor naționale de transpunere.

---

⁵ În BRRD/RMUR, instrumentul de recapitalizare internă este definit ca „*mecanismul prin care o autoritate de rezoluție exercită [...] competențele de reducere a valorii contabile și conversie referitoare la pasivele unei instituții aflate în rezoluție [...]*”. A se vedea articolul 2 alineatul (1) punctul (57) din BRRD și articolul 3 alineatul (1) punctul 33 din RMUR.

⁶ În cadrul uniunii bancare, fiecare autoritate națională de rezoluție are responsabilitatea de a colecta contribuțiile la fondul național de rezoluție relevant. Acestea sunt apoi transferate Fondului unic de rezoluție, care este administrat de Comitetul Unic de Rezoluție.

B. Stadiul actual al punerii în aplicare a cadrului de rezoluție de către autoritățile de rezoluție

Punerea în aplicare a BRRD este în curs de desfășurare în UE. O serie de state membre au stabilit strategii de rezoluție și obiective privind MREL pentru toate băncile care țin de competența lor directă. Acest lucru a permis băncilor să înceapă să elimine obstacolele în calea acestor strategii și să consolideze resursele MREL. De la introducerea BRRD, au fost înființate mai multe colegii de rezoluție care au ca scop să convină planuri de rezoluție, evaluări ale posibilităților de rezoluție și MREL între autoritățile din țara de origine și cele din țara gazdă care sunt responsabile pentru rezoluția grupurilor bancare din UE⁷.

În cadrul uniunii bancare, Comitetul Unic de Rezoluție (SRB) realizează procesul de pregătire a planurilor de rezoluție pentru băncile aflate în sfera sa de competență. În plus, SRB a elaborat orientări cu privire la funcțiile critice și la operaționalizarea recapitalizării interne și încă lucrează la o serie de aspecte, în special legate de continuitatea funcționării și de sistemele informatice de management. SRB a publicat în trecut o „Introducere în domeniul planificării rezoluției” și elaborează în prezent un manual mai detaliat cu privire la planificarea rezoluției pentru publicare externă.

În ceea ce privește MREL, abordarea SRB a evoluat de la o etapă în care se baza pe obiective cu caracter informativ în 2016, la includerea, în 2017, a unor cerințe obligatorii pentru cele mai mari și mai complexe bănci, precum și a unor ajustări bancare specifice vizând atât calitatea, cât și cantitatea MREL. Ghidul MREL din 2018 privind aplicarea de către SRB a dispozițiilor legislative privind MREL⁸ a fost emis de SRB la sfârșitul anului 2018. În ansamblu, băncile se află într-o etapă de tranziție și, cu toate că unele bănci încă se mai confruntă cu deficite în ceea ce privește MREL, acestea se îndreaptă în direcția îndeplinirii obiectivelor în termenele specificate de SRB.

C. Modificări ale MREL incluse în pachetul bancar

În aprilie 2019, Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene au adoptat pachetul bancar, care a inclus modificări ale anumitor dispoziții ale BRRD și ale RMUR, dar și ale Directivei privind cerințele de capital (CRD) și ale Regulamentului privind cerințele de capital (CRR)⁹. Având în vedere termenele-limită prevăzute în

⁷ A se vedea Raportul ABE privind colegiile de rezoluție:
<https://eba.europa.eu/documents/10180/2087449/EBA+Report+on+the+functioning+of+resolution+colleges+-+July+2018.pdf>

⁸ Documentele relevante pot fi consultate la adresele
https://srb.europa.eu/sites/srbsite/files/srb_2018_mrel_policy_-_first_wave_of_resolution_plans.pdf și
https://srb.europa.eu/sites/srbsite/files/public_mrel_policy_2018_-_second_wave_of_plans.pdf

⁹ În sesiunea plenară din 16 aprilie 2016, Parlamentul European a adoptat textele legislative care compun așa-numitul „pachet bancar”. Textul votat cuprinde următoarele acte: Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 16 aprilie 2019 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 98/26/CE, a Directivei 2002/47/CE, a Directivei 2012/30/UE, a Directivei 2011/35/UE, a Directivei 2005/56/CE, a Directivei 2004/25/CE și a Directivei 2007/36/CE (COM(2016)0852 – C8-0481/2016 – 2016/0362(COD)) (Procedura legislativă ordinară: prima lectură); Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 16 aprilie 2019 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții (COM(2016)0851 – C8-0478/2016 – 2016/0361(COD)) (Procedura legislativă ordinară: prima lectură); Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 16 aprilie 2019 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărțile centrale, expunerile față de

textele legislative, este probabil ca noile norme să devină aplicabile în statele membre în cursul anului 2020.

O parte dintre dispozițiile incluse în pachet sunt legate de MREL. În special, pachetul prevede măsuri pentru alinierea cadrului legislativ existent la standardul internațional relevant emis de Consiliul pentru Stabilitate Financiară privind capacitatea totală de absorbție a pierderilor (TLAC) și include modificări semnificative în ceea ce privește calibrarea, criteriile de eligibilitate și alocarea cerinței MREL în cadrul grupului, precum și consecințele încălcării acesteia. În plus, textul abordează chestiunea recunoașterii contractuale a recapitalizării interne a pasivelor emise în temeiul legislației țărilor terțe, precum și competențele autorităților de rezoluție de a suspenda plățile (competențele moratorii).

D. Cazuri de aplicare a dispozițiilor cuprinse în cadrul de rezoluție

În prezent dispunem de o experiență limitată în ceea ce privește punerea în aplicare a cadrului de reglementare în cazul băncilor care sunt în curs de a intra în dificultate sau sunt susceptibile de a intra în dificultate.

Cazul Banco Popular (iunie 2017) constituie singura rezoluție efectuată după intrarea în vigoare a tuturor dispozițiilor RMUR¹⁰. Schema de rezoluție pentru Banco Popular a implicat reducerea valorii contabile și conversia fondurilor proprii ale instituției, precum și vânzarea entității prin intermediul instrumentului de vânzare a activității. În acest context, s-a stabilit că Banco Santander este cumpărătorul adecvat. Nu s-a efectuat în acest caz nicio recapitalizare internă a datoriilor în plus față de datoriile subordonate și nu a fost nevoie de sprijin din partea Fondului unic de rezoluție¹¹.

Înainte de cazul Banco Popular, BRRD a fost pusă în aplicare în noiembrie 2015, când autoritățile italiene au declanșat procedura de rezoluție pentru patru bănci (Banca delle Marche, Banca Popolare dell'Etruria e del Lazio, Cassa di Risparmio di Ferrara și Cassa di Risparmio della Provincia di Chieti). Totuși, aceste cazuri au avut loc înainte de data aplicării dispozițiilor privind recapitalizarea internă¹². Prin urmare, au fost puse în aplicare numai normele privind ajutorul de stat care se referă la repartizarea sarcinilor (care impun reducerea capitalului propriu și a datoriilor subordonate), dar nu și o recapitalizare internă în temeiul BRRD¹³.

---

organismele de plasament colectiv, expunerile mari, cerințele de raportare și publicare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (COM(2016)0850 – C8-0480/2016 – 2016/0360A(COD)); Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 16 aprilie 2019 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2013/36/UE în ceea ce privește entitățile exceptate, societățile financiare holding, societățile financiare holding mixte, remunerarea, măsurile și competențele de supraveghere și măsurile de conservare a capitalului (COM(2016)0854 – C8-0474/2016 – 2016/0364(COD)).

¹⁰ Termenul-limită pentru aplicarea dispozițiilor referitoare la instrumentul de recapitalizare internă prevăzut în BRRD a fost 1 ianuarie 2016, în timp ce pentru aplicarea celorlalte dispoziții termenul-limită a fost 1 ianuarie 2015.

¹¹ Măsurile au fost luate în conformitate cu Decizia Comitetului unic de rezoluție din 7 iunie 2017 (SRB/EES/2017/08), care a fost aprobată prin Decizia (UE) 2017/1246 a Comisiei din 7 iunie 2017.

¹² Articolul 130 din BRRD a impus statelor membre să aplice anumite dispoziții, inclusiv cele referitoare la recapitalizarea internă, cel târziu începând cu 1 ianuarie 2016.

¹³ Dispozițiile BRRD privind recapitalizarea internă prevăd reducerea valorii contabile și conversia acțiunilor și a pasivelor eligibile până la o valoare de cel puțin 8 % din totalul pasivelor băncii înainte de a permite accesul la sprijin financiar extern.

În plus, anumite dispoziții ale cadrului de rezoluție au fost aplicate în cazurile recente în care anumite bănci s-au aflat în dificultate, ceea ce nu a implicat, totuși, rezoluția instituției:

- Anumite bănci au primit sprijin preventiv sub formă de lichidități¹⁴. Astfel de sprijin a fost acordat pentru două bănci elene (National Bank of Greece și Piraeus Bank) în aprilie 2015¹⁵. În decembrie 2016, a beneficiat de astfel de sprijin banca Monte dei Paschi di Siena¹⁶, iar în ianuarie și aprilie 2017, au beneficiat de același tip de sprijin două bănci italiene de dimensiuni medii, Banca Popolare di Vicenza și Veneto Banca;¹⁷
- National Bank of Greece și Piraeus Bank au făcut obiectul recapitalizării preventive în noiembrie 2015¹⁸. Același tip de sprijin a fost acordat de către autoritățile italiene băncii Monte dei Paschi di Siena în iunie 2017¹⁹.
- În iunie 2017, Banca Popolare di Vicenza și Veneto Banca au fost declarate în curs de a intra în dificultate sau susceptibile de a intra în dificultate de către BCE, iar Comitetul unic de rezoluție a constatat că adoptarea măsurilor de rezoluție nu constituia un interes public²⁰. Cadrul de rezoluție prevede că, în această situație, se aplică normele în materie de insolvență în conformitate cu legislația națională. Prin urmare, cele două instituții au fost supuse lichidării administrative obligatorii în temeiul legislației italiene.
- În ceea ce privește banca letonă ABLV AS și filiala sa ABLV Bank Luxembourg S.A., după ce BCE a stabilit că acestea erau în curs de a intra în dificultate sau susceptibile de a intra în dificultate în februarie 2018, SRB a luat decizia de a nu aplica măsurile de rezoluție, având în vedere absența interesului public. Ulterior, ABLV AS a solicitat lichidarea voluntară în conformitate cu legea letonă, iar ABLV Luxembourg S.A. a continuat să facă obiectul unui regim de suspendare a plăților în temeiul legislației luxemburgheze.

După caz, Comisia a evaluat măsura notificată de statul membru în conformitate cu normele privind ajutorul de stat pentru sectorul financiar, care, în vederea acordării de sprijin sub formă de capital, impun repartizarea sarcinilor între acționari și creditorii subordonați, precum și alte dispoziții, inclusiv prezentarea unui plan de restructurare, acolo unde era relevant.

---

¹⁴ Lichidități sub forma garanțiilor de stat pentru facilitățile băncii centrale sau pentru pasivele nou-emise în conformitate cu articolul 32 alineatul (4) litera (d) punctele (i) și (ii) din BRRD și cu articolul 12 alineatul (4) litera (d) punctele (i) și (ii) din RMUR.

¹⁵ Cazul SA 41503.

¹⁶ Cazul SA. 47081.

¹⁷ Cazul SA.47149.

¹⁸ Ajutorul a fost autorizat de Comisie în cazurile SA.43364 și SA 43365. Termenul „recapitalizare preventivă” desemnează aportul de capital acordat unei instituții solvabile în conformitate cu articolul 32 alineatul (4) litera (d) punctul (iii) din BRRD/cu articolul 18 alineatul (4) litera (d) punctul (iii) din RMUR.

¹⁹ Ajutorul a fost autorizat de Comisie în cazul SA 47677.

²⁰ Cazul SA 45664.

III. Elemente pentru o evaluare mai aprofundată

A. Aplicarea BRRD și a RMUR

Recapitalizarea preventivă

Recapitalizarea preventivă permite, în circumstanțe excepționale²¹, recapitalizarea unei bănci cu bani publici, pentru a aborda în timp util dificultățile care pot apărea în contextul unui scenariu economic puțin probabil (astfel cum este identificat în scenariul negativ al unui test de rezistență) și care pot afecta condițiile financiare ale instituțiilor solvabile. Acest lucru contribuie la conceperea unei abordări orientate spre viitor în ceea ce privește stabilitatea financiară și la evitarea posibilelor deteriorări care ar putea conduce la intrarea în dificultate a unei bănci. Pentru a se asigura că recapitalizarea preventivă este utilizată în mod corespunzător și că este coerentă cu cadrul de rezoluție, BRRD și RMUR impun îndeplinirea mai multor condiții. Acestea includ necesitatea ca banca să fie solvabilă, ca sprijinul financiar public să nu fie utilizat pentru a acoperi pierderile înregistrate sau susceptibile de a fi înregistrate și ca recapitalizarea preventivă să fie necesară pentru a remedia un deficit de capital determinat ca urmare a unui test de rezistență sau a unei evaluări a calității activelor. De asemenea, măsura trebuie să aibă caracter temporar și să fie proporțională pentru a remedia consecințele perturbării grave a economiei unui stat membru. În sfârșit, măsura este condiționată de aprobarea finală în temeiul cadrului Uniunii privind ajutorul de stat.

Comisia a observat că ar putea fi necesară o clarificare suplimentară a condițiilor și a procedurii de acordare a recapitalizării preventive, pentru a asigura respectarea termenelor și coordonarea între actorii relevanți. De exemplu, cadrul nu specifică ce autoritate ar trebui să confirme faptul că banca este „solvabilă” înainte ca aceasta să facă obiectul recapitalizării preventive (și nici nu oferă o definiție a solvabilității în scopul recapitalizării preventive) și nu indică autoritatea care ar trebui să identifice pierderile pe care entitatea le-a suportat sau este susceptibilă să le suporte în viitorul apropiat, care nu pot fi acoperite prin recapitalizarea preventivă.

Pe baza lecțiilor desprinse din primele cazuri și în cooperare cu BCE și SRB, Comisia a elaborat bune practici privind anumite aspecte ale procedurii, inclusiv rolul testelor de rezistență și interacțiunea acestora cu evaluarea calității activelor. Comisia își va continua activitatea în această direcție.

Măsuri de intervenție timpurie

BRRD acordă autorităților de supraveghere competențe de intervenție timpurie, în scopul de a preveni o deteriorare suplimentară a situației financiare a unei instituții și de a reduce, pe cât posibil, riscul și impactul unei posibile rezoluții. Aceste competențe se declanșează atunci când sunt atinși anumiți indicatori de declanșare specifici²²,

---

²¹ Măsura este permisă pentru a remedia o perturbare gravă a economiei unui stat membru și pentru a menține stabilitatea financiară.

²² În mod concret, articolul 27 din BRRD prevede competența autorității competente de a aplica măsuri de intervenție timpurie în cazul în care „o instituție încalcă sau, datorită, printre altele, unei stări de deteriorare rapidă a situației financiare ce include o situație de deteriorare rapidă a lichidităților, de creștere rapidă a nivelului de îndatorare, a creditelor neperformante sau a concentrării expunerilor, evaluată pe baza unui set de indicatori de declanșare, care poate include cerința de fonduri proprii a instituției plus 1,5 puncte procentuale, sau este susceptibilă de a încălca, în viitorul apropiat, cerințele pentru autorizare prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în Directiva 2013/36/UE, în titlul II din Directiva 2014/65/UE sau în oricare dintre articolele 3-7, articolele 14-17, articolul 24, articolul 25 și articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, [...]”.

permițându-le autorităților competente să ia măsuri cum ar fi, de exemplu, să solicite conducerii instituției să elaboreze un program de acțiune sau să modifice strategia de afaceri a instituției sau structura juridică și operațională a acesteia. În acest context, autoritățile competente pot înlocui, de asemenea, conducerea instituției²³.

Aplicarea măsurilor de intervenție timpurie a fost extrem de limitată până în prezent, astfel încât nu se pot trage decât câteva concluzii provizorii. Interacțiunea dintre competențele de intervenție timpurie conferite autorităților competente în temeiul legislațiilor naționale de punere în aplicare a BRRD și competențele de supraveghere pe care acestea le pot exercita în baza CRD și a Regulamentului privind mecanismul unic de supraveghere, precum și suprapunerea potențială a acestora, ar merita să fie analizată mai îndeaproape²⁴. De asemenea, în ceea ce privește uniunea bancară, ar putea fi util să se aibă în vedere reluarea și în RMUR a dispozițiilor privind competențele de intervenție timpurie cuprinse în BRRD, pentru a se evita utilizarea unor măsuri naționale de transpunere divergente.

Mecanismul comun de sprijin pentru FUR și Acordul interguvernamental²⁵

În conformitate cu acordurile politice încheiate anterior de miniștrii de finanțe²⁶ și astfel cum s-a confirmat și prin rezultatul reuniunii la nivel înalt a zonei euro din decembrie 2018²⁷, mecanismul comun de sprijin pentru FUR, esențial pentru a consolida credibilitatea mecanismului unic de rezoluție (MUR) în cadrul uniunii bancare, va fi instituit cel târziu până la sfârșitul perioadei de tranziție pentru mutualizarea mijloacelor disponibile în cadrul FUR.

Comisia a solicitat în mod repetat ca mecanismul comun de sprijin să fie instituit mai curând²⁸. În decembrie 2018, în cadrul reuniunii la nivel înalt a zonei euro, s-a stabilit că introducerea timpurie a mecanismului de sprijin va fi condiționată de realizarea unor progrese suficiente în ceea ce privește reducerea riscurilor, care urmează a fi evaluate în 2020.

Se pare că există o opinie împărtășită în mare măsură de statele membre care participă la uniunea bancară potrivit căreia rambursarea mecanismului comun de sprijin de către FUR ar fi limitată exclusiv la compartimentul (compartimentele) național(e) în cauză, în situația în care mecanismul de sprijin ar trebui să fie utilizat înainte de sfârșitul perioadei de tranziție²⁹. Acest lucru are un impact asupra sumelor care pot fi rambursate și, deci, împrumutate prin mecanismul comun de sprijin. Pentru a se asigura că accesul deplin la mecanismul de sprijin este posibil, dacă este necesar, și pe durata fazei de

²³ O astfel de decizie a fost adoptată recent de BCE în ceea ce privește Carige bank (Cassa di Risparmio di Genova e Liguria). A se vedea <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2019/html/ssm.pr190102.en.html>

²⁴ În mod specific, articolul 16 din RMUR.

²⁵ Acord privind transferul și mutualizarea contribuțiilor la Fondul unic de rezoluție, 14 mai 2014, 8457/14: <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8457-2014-INIT/ro/pdf>.

²⁶ Declarația miniștrilor din cadrul Eurogrupului și ECOFIN privind mecanismul de sprijin din cadrul MUR, 20 decembrie 2013, 18137/13: <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-18137-2013-INIT/en/pdf>.

²⁷ Declarația reuniunii la nivel înalt a zonei euro din 14 decembrie 2018 și termenii de referință ai mecanismului comun de sprijin pentru Fondul unic de rezoluție.

²⁸ A se vedea, de exemplu, Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu și Banca Centrală Europeană - Noi pași către finalizarea uniunii economice și monetare a Europei: foaie de parcurs, 6.12.2017, COM/2017/0821 final și Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind finalizarea uniunii bancare, 11.10.2017, COM(2017) 592 final.

²⁹ Articolul 5 alineatul (1) litera (e) din Acordul interguvernamental.

tranziție, vor trebui convenite modificări limitate ale Acordului interguvernamental (în special pentru că, fără o modificare rapidă a Acordului interguvernamental, avantajele care decurg din punerea în aplicare timpurie a acestuia pot fi limitate).

Una dintre opțiunile disponibile ar fi mutualizarea contribuțiilor *ex post* și *ex ante*, începând cu anul 2021, în scopul de a realiza un mecanism comun de sprijin care să aibă o dimensiune credibilă, și de a spori reziliența uniunii bancare.

Lichiditățile în caz de rezoluție

Asigurarea faptului că o bancă care a făcut obiectul rezoluției continuă să aibă suficiente lichidități pentru a-și îndeplini obligațiile constituie un element esențial pentru o rezoluție eficace. Lichiditățile pot proveni de pe piață sau din cadrul facilităților obișnuite oferite de băncile centrale. Atunci când aceste resurse sunt insuficiente în mod temporar, FUR ar putea fi utilizat pentru a asigura lichidități în caz de rezoluție.

Cu toate acestea, având în vedere amploarea nevoilor potențiale de lichidități în cadrul procesului de rezoluție, este posibil ca resursele FUR, chiar și în cazul în care sunt completate printr-un mecanism de sprijin de aceeași dimensiune sau de o dimensiune similară, să nu fie suficiente pentru a răspunde în mod adecvat acestor nevoi³⁰.

În conformitate cu articolul 73 din RMUR, SRB poate contracta împrumuturi externe pentru a asigura disponibilitatea resurselor necesare rezoluției, în cazul în care contribuțiile nu sunt (încă) disponibile pentru astfel de scopuri. Comisia consideră că această dispoziție permite SRB să utilizeze mijloacele adecvate pentru a-și asigura operativitatea, inclusiv prin contractarea unui număr limitat de împrumuturi în afara contextului legat de rezoluție.

În plus, în statele membre care nu fac parte din uniunea bancară, precum și în jurisdicțiile țărilor terțe³¹, se prevede acordarea de sprijin pentru lichidități în cadrul procesului de rezoluție, fie fără limite, fie cu limite mult mai mari decât cele posibile în cadrul uniunii bancare, adesea cu posibilitatea creșterii acestora.

Prin urmare, Comisia susține în mod ferm reflecțiile actuale privind alte surse și soluții pentru acordarea sprijinului pentru lichidități în cadrul procesului de rezoluție și solicită ca acestea să fie convenite și puse în aplicare în cursul anului 2019. Este important ca nivelul resurselor să fie suficient pentru a oferi, dacă este necesar, sprijin pe termen scurt pentru lichidități.

Alte aspecte

Articolul 129 din BRRD obligă Comisia să desfășoare un proces de reflecție pe baza concluziilor Raportului Autorității Bancare Europene (ABE) privind obligațiile

---

³⁰ A se vedea, de exemplu: Raportul Eurogrupului adresat liderilor privind aprofundarea UEM, 4 decembrie 2018, <https://www.consilium.europa.eu/fr/press/press-releases/2018/12/04/eurogroup-report-to-leaders-on-emu-deepening/>; „Financing bank resolution: An alternative solution for arranging the liquidity required” (Finanțarea rezoluției bancare: o soluție alternativă pentru asigurarea lichidităților necesare), noiembrie 2018, W.P. de Groen, Analiză aprofundată solicitată de Comisia ECON a Parlamentului European, disponibilă la adresa: [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2018/624423/IPOL_IDA\(2018\)624423_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2018/624423/IPOL_IDA(2018)624423_EN.pdf); „How to provide liquidity to banks after resolution in Europe’s banking union” (Asigurarea lichidităților băncilor în urma unei rezoluții în cadrul uniunii bancare a Europei)”, noiembrie 2018, M. Demertzis, I. Gonçalves Raposo, P. Hüttl, G. Wolff, Analiză aprofundată solicitată de Comisia ECON a Parlamentului European, disponibilă la adresa: [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2018/624422/IPOL_IDA\(2018\)624422_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2018/624422/IPOL_IDA(2018)624422_EN.pdf)

³¹ A se vedea, de exemplu, Fondul de lichidare ordonată al Statelor Unite [12 U.S.C. § 5390 (Legea Dodd-Frank § 210(n))].

simplificate, emis în decembrie 2017 în conformitate cu articolul 4 alineatul (7) din directivă³², precum și pe baza Raportului ABE privind cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile (MREL), emis în conformitate cu articolul 45 alineatul (19) din BRRD, în decembrie 2016³³.

Raportul ABE privind obligațiile simplificate oferă o imagine de ansamblu asupra aplicării dispozițiilor BRRD, care le permit autorităților competente și autorităților de rezoluție să solicite băncilor eligibile planuri simplificate de redresare și de rezoluție. Eligibilitatea pentru obligațiile simplificate trebuie să fie determinată pe baza mai multor factori, astfel cum se subliniază la articolul 4 din BRRD și în Regulamentul delegat privind obligațiile simplificate³⁴. Raportul evidențiază diferitele practici și abordări utilizate de autoritățile competente și de rezoluție în ceea ce privește aplicarea obligațiilor simplificate. În acest context, raportul recomandă monitorizarea continuă a divergențelor rămase.

Comisia evaluează raportul și consideră că obligațiile simplificate reprezintă un element important al cadrului, pentru a asigura eficiența și proporționalitatea cerinței referitoare la elaborarea planurilor de redresare și de rezoluție, precum și pentru a reduce, după caz, sarcina administrativă a autorităților competente și a autorităților de rezoluție. Prin urmare, Comisia poate reflecta asupra necesității de a îmbunătăți cadrul în acest sens, ținând seama de rezultatul monitorizării obligațiilor simplificate de către ABE.

Pachetul bancar, adoptat de colegiitori la 16 aprilie 2019, include mai multe măsuri de modificare a regimului MREL și, prin urmare, a înlocuit cerința de reexaminare pe baza raportului EBA.

B. Interacțiunea dintre procedura de rezoluție și procedura de insolvență și reflecții asupra unei posibile armonizări suplimentare a insolvenței

Regimul de rezoluție constituie o „excepție” de la procedurile generale de insolvență aplicabile în temeiul legislației naționale. În mod concret, atunci când se consideră că o bancă este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate, dacă nu există nicio măsură alternativă care să poată fi întreprinsă de sectorul privat și declanșarea procedurii de rezoluție a instituției respective este în interesul public, se aplică normele armonizate cuprinse în BRRD/RMUR. În lipsa unui interes public pentru declanșarea procedurii de rezoluție a băncii, aceasta face obiectul lichidării în conformitate cu normele de insolvență prevăzute de legislația națională aplicabilă.

În prezent, normele naționale în materie de insolvență aplicabile băncilor care se află în curs de a intra în dificultate sunt în mare parte nearmonizate, iar aplicarea normelor în materie de insolvență la nivel național variază de la un stat membru la altul. Până în prezent, BRRD/RMUR au introdus doar într-o măsură limitată elemente de armonizare.

³²<https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1720738/EBA+Report+on+the+Application+of+Simplified+Obligations+and+Waivers+in+Recovery+and+Resolution+Planning.pdf>

³³<https://eba.europa.eu/documents/10180/1695288/EBA+Final+MREL+Report+%28EBA-Op-2016-21%29.pdf>

³⁴ Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei din 23 martie 2016 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare care precizează conținutul planurilor de redresare, al planurilor de rezoluție și al planurilor de rezoluție a grupului, criteriile minime pe care autoritatea competentă trebuie să le examineze în ceea ce privește planurile de redresare și planurile de redresare a grupului, condițiile de acordare a sprijinului financiar intragrup, cerințele privind evaluatorii independenți, recunoașterea contractuală a competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie, procedurile și conținutul cerințelor de notificare și ale avizului de suspendare și funcționarea operațională a colegiilor de rezoluție, disponibil la adresa: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A32016R1075>

În special, BRRD prevede că anumite depozite eligibile neacoperite au un rang superior în ierarhia națională în caz de insolvență în raport cu cel al altor pasive obișnuite nepriviligiante și negarantate și că rangul depozitelor garantate în procedurile de insolvență este superior în raport cu cel al depozitelor eligibile negarantate³⁵. Rangul acordat în caz de insolvență a fost armonizat ulterior prin Directiva privind ierarhia creditorilor băncilor, care modifică BRRD³⁶. Directiva a creat o nouă categorie de datorii (datorii cu rang prioritar nepriviligiante), care, în caz de insolvență, au un rang superior pasivelor subordonate, dar inferior pasivelor cu rang prioritar.

Clauza de reexaminare din RMUR impune Comisiei să evalueze dacă este necesar să se armonizeze în continuare procedurile de insolvență pentru instituțiile în curs de a intra în dificultate sau susceptibile de a intra în dificultate.

Diferențele dintre regimurile de insolvență în cadrul uniunii bancare pot constitui o sursă de provocări și de complexitate pentru autoritatea de rezoluție, în special atunci când procedura de insolvență este utilizată ca scenariu contrafactual în contextul măsurilor ce vizează băncile transfrontaliere aflate în rezoluție (pentru a respecta principiul potrivit căruia niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat în raport cu procedurile normale de insolvență³⁷). Este nevoie de mai multă experiență pentru a înțelege dacă și cum ar trebui abordate aceste probleme. Cu toate acestea, Comisia poate deja să identifice anumite elemente ale normelor privind insolvența bancară pentru băncile care se află în curs de a intra în dificultate care ar putea merita o reflecție suplimentară. Printre acestea se numără o evaluare a rangului aplicabil creanțelor în diferite state membre în temeiul legislației lor naționale în materie de insolvență, inclusiv pentru a determina dacă este de dorit alinierea mai strânsă a rangurilor în caz de insolvență și de rezoluție³⁸. Ar putea fi necesară o mai mare claritate cu privire la procedurile disponibile la nivel național pentru lichidarea sau falimentul băncilor care sunt declarate în curs de a intra în dificultate sau susceptibile de a intra în dificultate, dar pentru care nu există un interes public în luarea unor măsuri de rezoluție. BRRD/RMUR nu specifică modul în care ar trebui să se desfășoare procedurile de insolvență pentru aceste bănci, deoarece aceste elemente nu sunt armonizate, sarcina de a le stabili revenindu-i legiuitorului național.

Comisia a lansat un studiu pentru a înțelege mai bine aceste probleme³⁹. Scopul studiului va fi acela de a oferi o bază pentru analiza divergențelor dintre cadrele de insolvență pentru bănci în temeiul diferitelor legislații naționale și de a evalua interacțiunile dintre aceste cadre și normele de rezoluție. De asemenea, studiul ar trebui să identifice potențiale opțiuni de politică pentru armonizare, inclusiv posibila introducere a procedurilor de lichidare administrativă în UE.

---

³⁵ Articolul 108 din BRRD.

³⁶ Directiva (UE) 2017/2399 a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2017 de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește rangul instrumentelor de datorie negarantate în ierarhia creanțelor în caz de insolvență.

³⁷ Principiul este codificat în articolul 34 din BRRD și impune ca acționarii și creditorii să nu suporte pierderi mai mari în cadrul procedurii de rezoluție decât ar fi suportat în cadrul procedurii de insolvență.

³⁸ În cazul armonizării rangului creanțelor în caz de insolvență, ar trebui acordată atenția cuvenită statutului anumitor creditori privilegiați, cum ar fi autoritățile fiscale, instituțiile de securitate socială, lucrătorii/angajații.

³⁹ Studiul a fost lansat în urma unei solicitări și a unei alocări bugetare din partea Parlamentului European pentru un proiect-pilot privind uniunea bancară. La 7 septembrie 2018 a fost publicată o procedură de ofertare, a se vedea <https://ted.europa.eu/TED/notice/udl?uri=TED:NOTICE:389651-2018:TEXT:EN:HTML&ticket=ST-35512292-rGDZ9PTvzUdNJZvojeKKI1EdXBHdQdHshD8PU99JSVKIfmyXIsA4zPHRCzeoTNQsdCLBE7Iu53KzhFMVrszSG9zW-jpJZscgsw0KeumEE0mYyCS-1dilRzzzQczGI03GpkcVaEJS1fqVDK0xcTDeIqmAExgb>

C. Funcționarea MUR și a SRB

Clauza de reexaminare din RMUR prevede evaluarea de către Comisie a mai multor aspecte legate de guvernanta și funcționarea mecanismului unic de rezoluție (MUR) și a SRB.

Aspectele enumerate pentru reexaminare, care sunt grupate în continuare pentru simplificare, includ:

- evaluarea interacțiunilor SRB (și ale MUR în general) cu alți actori din cadrul procesului de rezoluție, precum și cu ABE, Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) și Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA);
- stabilirea necesității de a revizui nivelul-țintă sau punctul de referință pentru FUR;
- evaluarea mecanismelor de guvernanta internă ale SRB și a altor aspecte operaționale și, în special, a portofoliului de investiții al SRB;
- evaluarea statutului juridic al comitetului în calitate de agenție a Uniunii.

Ca observație preliminară, Comisia observă că SRB și-a asumat competențe de rezoluție depline în 2016 și că acesta a avut nevoie de timp pentru a-și stabili modul de funcționare internă și pentru a-și completa personalul. Prin urmare, nu există suficiente informații sau experiență pentru a efectua o examinare aprofundată.

Cu toate acestea, pot fi formulate câteva considerații preliminare.

În ceea ce privește procedura stabilită în RMUR pentru adoptarea unei scheme de rezoluție⁴⁰, aceasta implică mai multe etape și necesită coordonarea între diferiți actori, inclusiv SRB, autoritățile naționale de rezoluție, Banca Centrală Europeană și Comisia. În plus, procedura prevede că, pentru a menține stabilitatea financiară și pentru a evita un impact negativ asupra pieței, schema de rezoluție trebuie adoptată și executată într-o perioadă foarte scurtă. Deși prezintă anumite provocări, procedura asigură luarea rapidă a deciziilor privind rezoluția bancară, menținând în același timp rolurile și prerogativele tuturor actorilor implicați.

În afara procedurii de rezoluție, SRB a colaborat cu autoritățile naționale, în conformitate cu procedurile stabilite în cadru. În ciclul de planificare a rezoluției din 2017, SRB a stabilit obiective obligatorii privind MREL la nivel consolidat pentru majoritatea celor mai mari grupuri bancare din sfera de competență a SRB, iar SRB intenționează să stabilească obiective obligatorii pentru toate grupurile din cadrul sferei sale de competență până în 2020.

Referitor la ABE, la 27 noiembrie 2017, Comisia a publicat un raport privind rolul ABE în ceea ce privește procedurile de mediere în caz de rezoluție⁴¹. Raportul a abordat câteva aspecte pe care ABE le-a adus la cunoștința Comisiei. Toate aceste aspecte se referă la dispozițiile Regulamentului de instituire a Autorității Bancare Europene⁴², care a fost modificat în contextul revizuirii ESA⁴³.

---

⁴⁰ Articolul 18 din RMUR.

⁴¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:52017DC0661>

⁴² Regulamentul nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană).

⁴³ Propunerea COM(2017) 536 final a Comisiei din 20 septembrie 2017.

În ceea ce privește revizuirea nivelului-țintă și a punctului de referință pentru FUR, RMUR prevede că, până la sfârșitul unei perioade inițiale de opt ani de la data de 1 ianuarie 2016, mijloacele financiare disponibile ale fondului trebuie să ajungă la cel puțin 1 % din cuantumul depozitelor garantate ale tuturor instituțiilor de credit autorizate în toate statele membre participante⁴⁴. În mod similar, BRRD prevede că, până la 31 decembrie 2024, mijloacele financiare disponibile ale mecanismelor de finanțare ale statelor membre se ridică la cel puțin 1 % din suma depozitelor acoperite ale tuturor instituțiilor autorizate pe propriul teritoriu⁴⁵. Statele membre pot stabili niveluri-țintă superioare acestei valori, opțiune pe care unele dintre statele membre au utilizat-o la transpunerea BRRD.

Din anul 2014, au fost adoptate mai multe regulamente delegate și de punere în aplicare, care stabilesc modalitățile referitoare la contribuțiile *ex ante*⁴⁶ și *ex post*⁴⁷ care trebuie colectate pentru Fondul unic de rezoluție și pentru mecanismele de finanțare naționale. Ulterior, în cadrul uniunii bancare, SRB a calculat și, prin intermediul autorităților naționale de rezoluție, a început să colecteze contribuții *ex ante* la Fondul unic de rezoluție⁴⁸. În afara uniunii bancare, băncile contribuie în prezent la mecanismele de finanțare naționale.

În octombrie 2016, ABE a adoptat un raport cu privire la punctul de referință pentru stabilirea nivelului-țintă pentru mecanismele de finanțare a rezoluției⁴⁹. Raportul a recomandat modificarea bazei nivelului-țintă pentru mecanismele de finanțare a rezoluției, înlocuind depozitele garantate cu totalul pasivelor minus depozitele acoperite, pentru a asigura o mai mare coerență cu cadrul de reglementare. Raportul a subliniat, în același timp, faptul că autoritățile și instituțiile de rezoluție trebuie să aibă certitudinea contribuțiilor în etapa de constituire a mecanismelor de finanțare a rezoluției și că ar trebui evitată volatilitatea nivelului-țintă în această etapă.

În acest moment, FUR se află încă în etapa de constituire și nu a fost utilizat niciodată în vederea aplicării unei măsuri de rezoluție. Prin urmare, ar trebui să se pună accentul pe atingerea nivelului-țintă și pe asigurarea punerii pe deplin în aplicare a dispozițiilor legale existente. În această etapă a procesului, nu par să fie necesare modificări în ceea ce privește nivelul-țintă propriu-zis sau în ceea ce privește punctul de referință și contribuțiile.

---

⁴⁴ Articolul 69 alineatul (1) din RMUR.

⁴⁵ Articolul 102 alineatul (1) din BRRD.

⁴⁶ Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la mecanismele de finanțare a rezoluției și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/81 al Consiliului din 19 decembrie 2014 de stabilire a condițiilor uniforme de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la Fondul unic de rezoluție.

⁴⁷ Regulamentul delegat (UE) 2016/778 al Comisiei din 2 februarie 2016 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește circumstanțele și condițiile în care plata contribuțiilor *ex post* extraordinare poate fi amânată parțial sau integral și în ceea ce privește criteriile de stabilire a activităților, serviciilor și operațiunilor pentru funcțiile critice și de stabilire a liniilor de activitate și a serviciilor asociate pentru liniile de activitate esențiale.

⁴⁸ <https://srb.europa.eu/en/content/ex-ante-contributions-0>.

⁴⁹ În conformitate cu articolul 102 alineatul (4) din BRRD. Raport privind baza adecvată a nivelului-țintă pentru mecanismele de finanțare a rezoluției, EBA-OP-2016-18, 28 octombrie 2016, disponibil la adresa: <http://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/Report+on+the+appropriate+target+level+basis+for+resoluti+on+financing+arrangements+%28EBA-OP-2016-18%29.pdf>

Orice evaluare suplimentară va putea fi efectuată numai după ce întregul mecanism de finanțare a rezoluției va fi complet și va putea fi testat în cazuri concrete. Este suficient să se menționeze faptul că, în această etapă, creșterea capacității de absorbție a pierderilor în sectorul privat, în special ca urmare a aplicării normelor privind MREL incluse în pachetul bancar, și majorarea FUR pot fi considerate mijloace valabile de reducere a posibilei expunerii a entităților suverane la sectorul bancar.

În ceea ce privește chestiunea guvernantei SRB și schimbarea statutului său juridic din agenție în instituție a UE⁵⁰, având în vedere crearea sa recentă și experiența practică limitată acumulată până în prezent, în acest stadiu nu există suficiente elemente care să sugereze modificarea dispozițiilor actuale. În acest sens, Comisia subliniază că o astfel de schimbare a statutului juridic ar necesita modificarea Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

În sfârșit, având în vedere eventuala aderare a statelor membre neparticipante la uniunea bancară, ar putea fi prezentă interes un proces de reflecție cu privire la modalitățile de participare la MUR a unui stat membru aderent.

IV. CONCLUZIE

Comisia face bilanțul aspectelor discutate anterior, care sunt bazate pe experiența limitată dobândită de Comisie ca urmare a aplicării cadrului de rezoluție până în prezent.

Cadrul a fost aplicat numai într-un număr limitat de cazuri. Dintre acestea, doar un singur caz a vizat rezoluția unei instituții în temeiul RMUR. De asemenea, merită reținut faptul că o parte din aceste cazuri se refereau la probleme preexistente, acumulate în decursul crizei financiare sau anterior.

În plus, dispozițiile referitoare la instrumentul de recapitalizare internă și la înființarea Comitetului Unic de Rezoluție au devenit aplicabile doar începând cu 1 ianuarie 2016. Alte elemente - precum planificarea rezoluției pentru instituțiile mai mari și mai complexe și dispozițiile privind MREL - necesită o punere în aplicare etapizată.

În plus, anumite părți esențiale ale cadrului - inclusiv dispozițiile privind MREL, competențele moratorii și recunoașterea pasivelor reglementate de legislația țărilor terțe - sunt în curs de modificare și, odată intrate în vigoare, vor fi aplicabile perioade de tranziție.

Din aceste motive, este prematur să se elaboreze și să se adopte propuneri legislative în acest stadiu.

Cu toate acestea, Comisia va continua să monitorizeze punerea în aplicare a cadrului de rezoluție și să evalueze în continuare aspectele identificate anterior, având în vedere elementele suplimentare furnizate de studiul lansat recent privind armonizarea legislațiilor naționale privind insolvența și experiența dobândită ca urmare a posibilei aplicări viitoare a cadrului de rezoluție.

---

⁵⁰ Articolul 94 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din RMUR prevede că, în cadrul reexaminării legislației, Comisia evaluează dacă „este necesar ca funcțiile atribuite prin prezentul regulament comitetului, Consiliului și Comisiei să fie exercitate exclusiv de o instituție a Uniunii și, dacă este cazul, dacă sunt necesare modificări ale dispozițiilor aplicabile, inclusiv la nivelul dreptului primar”.

În acest scop, Comisia va participa, de asemenea, la o dezbatere aprofundată cu privire la temele identificate în prezentul raport în ceea ce privește BRRD/RMUR (precum și la aspectele care ar putea rezulta ca urmare a punerii în aplicare a cadrului de rezoluție) cu experți desemnați de Parlamentul European, de statele membre și de toate părțile interesate relevante.

În acest context, Comisia va lua în considerare, de asemenea, interacțiunea cu evoluțiile în materie de politică legate de asigurarea depozitelor, inclusiv activitatea grupului la nivel înalt instituit de Eurogrup⁵¹, precum și revizuirea Directivei privind schemele de garantare a depozitelor⁵².

---

⁵¹ Raportul Eurogrupului adresat liderilor privind aprofundarea UEM, 4 decembrie 2018.

⁵² Directiva 2014/49/CE.